

بهار عمر

تست‌های سطربه سطر (با تکیه بر کتاب)

۵۰۲- همه‌ی گزینه‌های زیر به جز گزینه‌ی می‌تواند مقصود شاعر از «بهار عمر» در بیت «ای خرم از فروغ رُخت، لاله‌زار عمر / باز آ که ریخت بی گل رویت، بهار عمر» باشد؟

- (۱) دوره‌ی جوانی (۲) شکوفایی (۳) زیبایی و طراوت (۴) فراق و جدایی

۵۰۳- معنای درست واژه‌های «فروغ - سرشک - صبح - شکرخواب - هان - خیل - نقش» به ترتیب در کدام گزینه ذکر شده است؟

- (۱) طراوت - اشک - سحر - خواب شیرین - آگاهی - لشکر - اثر
 (۲) نور - حسرت - شراب - خواب آرام - بله - گروه سواران - نقاشی
 (۳) روشنی - اشک - صحیحگاه - خواب شیرین - بدان - گروه اسباب - نشان
 (۴) بینایی - گریه - بامداد - خواب سحری - آگاه باش - سپاه - صورت

۵۰۴- در بیت «در هر طرف ز خیل حوادث، کمین‌گهی است / زان رو، عنان‌گستته دواند سوار عمر» کدام آرایه وجود ندارد؟

- (۱) تناسب (۲) تشیه (۳) جناس (۴) کنایه

۵۰۵- پیام نهایی بیت «تا کی می صبح و شکرخواب بامداد؟ / هشیار گرد، هان! که گذشت اختیار عمر» چیست؟

- (۱) سحرخیزی (۲) ترک شرابخواری (۳) هشیارشدن (۴) اغتنام فرصت

۵۰۶- اگر بخواهیم ابیات زیر را به ترتیب آرایه‌های «حس‌آمیزی - ایهام - کنایه - تنافض و استعاره» مرتب کنیم، کدام گزینه صحیح است؟

بی‌چاره دل، که هیچ ندید از گذار عمر	الف) دی در گذار بود و نظر سوی ما نکرد
این نقش ماند از قلمت یادگار عمر	ب) حافظ سخن بگوی که بر صفحه‌ی جهان
هشیار گرد، هان! که گذشت اختیار عمر	ج) تا کی می صبح و شکرخواب بامداد؟
روز فراق را که نهد در شمار عمر؟	د) بی عمر زنده‌ام من و این بس عجب مدار
زان رو، عنان‌گستته دواند سوار عمر	ه) در هر طرف ز خیل حوادث، کمین‌گهی است

- (۱) ج - الف - ه - ۵ - ۵ - ب (۲) ه - الف - ۵ - ج - ب (۳) الف - ب - ۵ - ه - الف (۴) ج - ب - ۵ - ۵ - ه - الف

۵۰۷- در کدام بیت بیشترین «اضافه تشییه‌ی» وجود دارد؟

باز آ، که ریخت بی گل رویت بهار عمر	۱) ای خرم از فروغ رُخت، لاله‌زار عمر
این نقش ماند از قلمت یادگار عمر	۲) حافظ! سخن بگوی که بر صفحه‌ی جهان
بر نقطه‌ی دهان تو باشد مدار عمر	۳) اندیشه از محیط فنا نیست، هر که را
زان رو، عنان‌گستته دواند سوار عمر	۴) در هر طرف ز خیل حوادث کمین‌گهی است

۵۰۸- نماد «سرعت و تندي» در مصراج دوم کدام بیت دیده می‌شود؟

باز آ، که ریخت بی گل رویت بهار عمر	۱) ای خرم از فروغ رُخت، لاله‌زار عمر
کاندر غمت چو برق بشد روزگار عمر	۲) از دیده گر سرشک چو باران چکد، رواست
درياب کار ما، که نه پيداست کار عمر	۳) اين يك دم که مهلهلت ديدار ممکن است
روز فراق را که نهد در شمار عمر؟	۴) بی عمر زنده‌ام من و اين بس عجب مدار

بهار عمر

تست‌های مفهومی و ترکیبی (با تکیه بر خارج از کتاب)

۵۰- آرزوی حافظ در بیت «بی عمر زنده‌ام من و این بس عجب مدار / روز فراق را که نهد در شمار عمر؟» در کدام بیت تجلی یافته است؟

من و بخت گران‌خوابی که نتوان کرد بیدارش
ضایع آن عمر که بی‌دیدن رویت به سر آید
حیف از آن عمر که در پای تو من سر کردم
با چنان عمر که او راست چه جای سخن است

- (۱) تو و چشم سیه‌مستی که نتوان دید هوشیارش
- (۲) خرم آن روز که دیدار تو پیش نظر آید
- (۳) برو ای تُرک که تُرک تو ستمگر کردم
- (۴) ده زبان است و نگوید سخن و حق با اوست

۵۱- مفهوم کدام بیت متفاوت است؟

عمرها شد نقش‌بند طاق نسیانیم ما
بی‌چاره دل، که هیچ ندید از گذار عمر
نظر نکرد به این چشم خون‌فشن فریاد
ای خواجه درد نیست و گرنه طبیب هست

- (۱) در تغافل خانه‌ی ابروی او چین می‌کشیم
- (۲) دی در گذار بود و نظر سوی ما نکرد
- (۳) گذشت از نظرم یار سرگران فریاد
- (۴) عاشق که شد که یار به حالش نظر نکرد

۵۱- مفهوم ابیات کدام گزینه با هم قرابت معنایی ندارند؟

هشیار گرد، هان! که گذشت اختیار عمر
بسی گرددش کد گردون، بسی لیل و نهار آرد
اگر احتمال دارد به قیامت اتصالی
چون رفت نیاید به کمند آن دم و ساعت
نگاهت چند بندد بر کمر تیغ تغافل را
به بخت ما چو رسی این همه تغافل چیست?
نسبت این روز با روز قیامت چون کنم؟
بیا و بر دل من بین که کوه الوند است

- (۱) تا کی می‌صیوح و شکرخواب بامداد؟
- (۲) شب صحبت غنیمت دان که بعد از روزگار ما
- (۳) همه عمر در فراقت بگذشت و سهل باشد
- (۴) دریاب دمی صحبت یاری که دگر بار
- (۵) جهان یک کوچه‌باغ زخم شد، از خنجر نازه
- (۶) به هر شکسته‌دلی می‌کنی به لطف نگاه
- (۷) در نمی‌آید بلای روز هجران در حساب
- (۸) فراق یار که پیش تو برگ کاهی نیست

۵۱- مفهوم کدام بیت متفاوت است؟

آنجا جز آنکه جان بسپارند چاره نیست
بر باد اگر رود سرِ مازان هوا رود
خواهی که زلف یار کشی ترک هوش کن
تا نگویی که چو عمرم به سر آمد رستم

- (۱) راهی است راه عشق که هیچش کرانه نیست
- (۲) ما در درون سینه هوایی نهفته‌ایم
- (۳) بر هوشمند سلسله ننهاد دست عشق
- (۴) در ره عشق از آن سوی فنا صد خطر است

۵۱- مفهوم کدام گزینه با بیت زیر تناسب معنایی دارد؟

زان رو، عنان گستته دواند سوار عمر»
سیل عنان گستته، اقامت پذیر نیست
از آن دائم نفس از دل به لب لرزیده می‌آید
دامن گنجی به چنگ آمد که در ویرانه نیست
بیش از این جور به عشاًق جگرخسته نشاید

- (۱) غافل مشوز عمر، که ساکن نمی‌شود
- (۲) کنار عمر، کشته را کمینگاه خطر باشد
- (۳) از پس رنجی که بردم در وفا آخر مرا
- (۴) هرچه معاشق کند عین عنایت بود اما

۵۱- مفهوم بیت «تماشای چمن ای عاشقا، بی‌یار اگر باشد / نگه در دیده میل آتشین داند رگ گل را» با همه‌ی ابیات به استثنای بیت

بی‌تماشای تو مژگان دستِ برههم‌سودهای است
باز آ، که ریخت بی گل رویت، بهار عمر
هر چند که ناید باز تیری که بشد از شست
پس تو ز غفلت چو گل، زر منمای و مخدن

- (۱) بی جمالت مردمک آینه‌ی نزدودهای است
- (۲) ای خرم از فروغ رُخت، لاله‌زار عمر
- (۳) باز آی که باز آید عمر شده‌ی حافظ
- (۴) بر سر خارت چو گل، عمر کم از هفته‌ای است

۵۱۵- مفهوم کدام ابیات متفاوت است؟

هشیار گرد، هان! که گذشت اختیار عمر
مگر آن دم که برآری نفسی با یاری
چو لاله کام دل از بادهی دوساله بگیر
که آب عمر بسی بی درنگ می گذرد
که روز واقعه پیش نگار خود باشم
بیاله گیر که عمر عزیز بی بدل است

ج - ٤) ج - ٥)

باز آ، که ریخت بی گل رویت بهار عمر
در بزم حریفان اثر نور و صفائیست
اندر آن باغ گل عمر تو بی خار بود
بی رخ گل نغمه‌ی بلبل نفیر ماتم است

۱۵-۱) مفهوم بیت «بی عمر زنده‌ام من و این بس عجب مدار / روز فراق را که نهد در شمار عمر؟ با کدام گزینه تناسب دارد؟

- ۱) ای که عمر از پی سودای تو دادیم به باد
- ۲) هر که هوایی نیخت یا به فراقی نسوخت
- ۳) شی نگذشت کز دست غمش چون نی نالیدم
- ۴) چو عمر خوش نفسی گر گذر کنی بر من

یاد می‌دار که از مات نمی‌آید یاد
آخر عمر از جهان چون برود خام رفت
دریغ از ناله‌ی پنهان که پیدا نیست تأثیرش
مرا همان نفس از عمر در شمار آید

۵۱۸- مفهوم مقابل بیت «این یک دو دم که مهلت دیدار ممکن است / دریاب کارِ ما، که نه پیداست کار عمر» در کدام گزینه آمده است؟

- (۱) عمرم گذشت و یک نفسم بیشتر نماند خوش باش کز جفای تو این نیز بگذرد
- (۲) بی محبت مگذران عمر عزیز خویش را در بهاران عندلیب و در خزان بروانه باش
- (۳) وعده‌ی دیدار در خاکم نشاند و پیر کرد شد سفید آخر ز مویم کوچه‌های انتظار
- (۴) به جوش آورد باد نویه‌هاران خون عالم را اگر چون غنچه از اهل دلی، دریاب این دم را

۵-۱۹ مفهوم بیت با مفهوم «از دیده گر سرشک چو باران چکد، رواست / کاندر غمت چو برق بشد روزگار عمر» تناسب معنایی ندارد.

- ۱) طی شد چو نامه، عمر ز هجران او مرا
- ۲) آمد کون بذایت عمرم به منتهی
- ۳) بهتر از من کس نمی‌داند طریق عاشقی
- ۴) سرشک غم از دیده باران چو مینه (ابر)

کو قاصدی که نامه هجران فرستم
لیکن گمان میر که غمش را نهایتی است
زانکه عمرم در ره خوبان سیمین برگذشت
که عمرم به دوری گذشت ای دینه

آب حیات است عشق در دل و جانش پذیر
تا تمام عمر میل صحبت پاکان کند
سوز فراق را که نهد در شمار عمر؟
نمگ است و به نام زندگانی کردن

مرغ زیرک می‌کند در حلقه‌های دام رقص
در آینه‌ها نقش نگین راست نماید
شاهد این گفتگو جامی است کز جم مانده است
به خبر شو که خبرهایست در این به خبری

در خسته دلم چو مفرز در پسته نشست
 فرهاد لب شیرین چون خسرو پرویزم
 که صحبت دگری می‌کشد گریبانم
 مزیان ماست هر کس می‌شود مهمان ما

الف) تا کی می صبوج و شکرخواب بامداد؟

الف) تا کی می صبوح و شکرخواب بامداد؟

ب) ظاهر آن است که ضایع گذرد عمر عزیز

ج) بهار عمر سبک تر ز برق می گذرد

د) بگیر بهره‌ی خود ای نهال باغ وجود

ه) چو کار عمر نه پیداست، باری آن اولی

و) جربده رو که گذرگاه عافیت تنگ است

۵۱۶- مفهوم کدام بیت متفاوت است؟

- ۱) ای خرم از فروغ رُخت، لاله زار عمر
- ۲) باز آی که بی روی توای شمع دل افروز
- ۳) تا بود ملک چو آراسته باغی به بهار
- ۴) بی جمالت صوت مطرب مایه‌ی درد و غم است

۵۱۷- مفهوم بیت «بی عمر زنده‌ام من و این بس عجج»

- (۱) ای که عمر از پی سودای تو دادیم به باد
- (۲) هر که هوایی نیخت یا به فاقی نسوخت
- (۳) شبی نگذشت کز دست غمش چون نی ننالیدم
- (۴) چو عمر خوش نفسی گر گذر کنی بر من

- مفهوم مقابل بیت «این یک دو دم که مهلهٔ دی

- ۱) عمرم گذشت و یک نفس بیشتر نماند
- ۲) بی محبت مگذران عمر عزیز خویش را
- ۳) وعده‌ی دیدار در خاکم نشاند و پیر کرد
- ۴) به جوش آورد باد نوبهاران خون عالم را

۵۱۹- مفهوم بیت با مفهوم «از دیده گر سرشکنی

- (۱) طی شد چونامه، عمر ز هجران او مرا
- (۲) آمد کنون بدایت عمرم به منتهی
- (۳) بهتر از من کس نمی داند طریق عاشقی
- (۴) سرشک غم از دیده باران چو مین (ابر)

۵۰- مفهوم کدام بیت با یقین متفاوت است؟

- (۱) عمر که بی عشق رفت هیچ حسابش مگیر
- (۲) پاک یزدان فطرت پاکش ز پاکی آفرید
- (۳) بی عمر زندام من و این بس عجب مدار
- (۴) هر عمر که بی رخ تو بگذشت ای جان

۵۲۱- در کدام بیت «متناقض نما» هست؟

- (۱) پیش عاقل در بلا بودن به از بیم بلاست
- (۲) ما صافدلان، کین عدد مهر شماریم
- (۳) نام شاهان از اثر در دور می یاشد مدام
- (۴) تا شدم بی خبر از خوبیش، خیرها دارم

^{۵۲۲}- در کدام بیت، «تناسب، ایهام، تشییه و تلمیح» وجوددارد؟

- ۱) هر تیر که از چشم چو بادام تو جست
- ۲) مجنون رخ لیلی چون قیس بنی عامر
- ۳) از آن ز صحبت یاران کشیده دامانم
- ۴) روز، ما آید به بای میهمان از خوان غب

۵۲۳- در کدام گزینه علاوه بر جناس و کنایه «ایهام» نیز دیده‌می‌شود؟

که شعر حافظ شیرین سخن ترانه‌ی توست
عاشقی فخری است و ما از عاقلی داریم عار
می‌بلرزد ساق عرش از آه صوراً اوی من
صبحم به بوى وصل تو جان بازداد باد

- (۱) سرود مجلس است اکنون، ملک به رقص آرد
- (۲) ناصحاً با من سخن از عقل سرگردان مگو
- (۳) تا که لرzan ساق من بر آهنین کرسی نشست
- (۴) از دست رفته بود وجود ضعیف من

۵۲۴- در همه‌ی ابیات به جز آرایه‌ی «تضاد» وجود دارد.

آخر کردی نخست می‌دانستم
شب از فراق وصل در آتش کنم مقیل
بوی گل را از که جوئیم از گلاب
فرورانده سیلی به هر ژرف غاری

- (۱) این دشمنی ای دوست که با من به جفا
- (۲) روز از وصال هجر در آبم بود مقام
- (۳) چون که گل رفت و گلستان شد خراب
- (۴) برآورده گردی ز هر تند کوهی

۵۲۵- مفهوم کدام بیت با بقیه متفاوت است؟

آتش طور کجا؟ موعد دیدار کجاست؟
از گوشاهای برون آی کوکب هدایت
زان سفر دراز خود عزم وطن نمی‌کند
مگر آنکه شمع رویت به رهم چراغ دارد

- (۱) شب تار است و ره وادی ایمن در پیش
- (۲) در این شب سیاهم گم گشت راه مقصود
- (۳) تا دل هرزه‌گرد من رفت به چین زلف او
- (۴) شب ظلمت و بیابان، به کجا توان رسیدن؟

۵۲۶- مفهوم بیت «پنهان ز حاسدان به خودم خوان که منعمن / خیر نهان برای رضای خدا کنند» از حافظ ، با مفهوم کدام بیت صائب یکسان است؟

تشنه‌ی ابرست و جویای نقاب است آفتاب
ایمن از تشویش و فارغ ز انقلاب است آفتاب
گرچه از گردن کشی گردون جناب است آفتاب
بیشتر فصل بهاران در سحاب است آفتاب

- (۱) بس که از رخسار او در پیچ و تاب است آفتاب
- (۲) مه ز نور عاریت، گر لاغر و گر فربه است
- (۳) روی گرم از دیده‌ی شبنم نمی‌دارد درین
- (۴) ریش اهل کرم در پرده صائب خوشترست

۵۲۷- حافظ در کدام بیت از «غم» به بدی یاد کرده و از رفتن آن شاد است؟

وز خدا دولت این غم به دعا خواسته‌ام
اگر از جور غم عشق تو دادی طلبیم
همه در سایه‌ی گیسوی نگار آخر شد
غم این کار نشاط دل غمگین من است

- (۱) عاشق روی جوانی خوش و نوخاسته‌ام
- (۲) لذت داغ غمتو بر دل ماباد حرام
- (۳) آن پریشانی شب‌های دراز و غم دل
- (۴) روزگاریست که سودای بتان دین من است

کیش مهر

تست‌های سطربه سطر (با تکیه بر کتاب)

(آزاد انسانی ۷۱)

- ۵۶۳- کتاب «اصول فلسفه و روش رئالیسم» اثر کیست؟
- ۱) علامه محمدتقی جعفری تبریزی ۲) مرتضی مطهری
۳) علامه اقبال لاہوری ۴) علامه محمدحسین طباطبائی
- ۵۶۴- کدام گزینه از مفهوم بیت «کشیدند در کوی دل دادگان / میان دل و کام، دیوارها» دریافت می‌شود؟
- ۱) دیوار هوس‌ها دل را از کامیابی بازمی‌دارد.
۲) عاشق به کام دل و آرزوهایش نمی‌رسد.
۳) دیوار آرزوها دل را اسیر خود می‌کند.
۴) دل، آدمی را از رسیدن به هدف بازمی‌دارد.
- ۵۶۵- در کدام بیت علامه استاد سید محمدحسین طباطبائی که در سال ۱۲۸۱ شمسی ولادت یافت و در قم رحلت فرمود، یک واژهی عربی دیده‌می‌شود؟

(سراسری انسانی ۷۹)

- ۵۶۶- مفهوم بیت «مهین مهروزان که آزاده‌اند / بریزند از دام جان، تارها» کدام است؟
- ۱) عالی‌ترین مرتبه انسانیت، اجتناب از فریبکاری است.
۲) والاترین مرتبه عاشقان، وارستگی و ترک وابستگی‌هاست.
۳) در رسم و آیین خورشیدپرستی، رنگ و ریا جایگاهی ندارد.
۴) تفکر و اندیشه، باعث رهایی آدمی از گرفتاری‌هاست.
- ۵۶۷- سفارش استاد علامه در بیت «پیاپی بکش جام و سرگرم باش / بهل گر بگیرند بیکارها» چیست؟
- ۱) اشتغال به عیش و عشرت و رهایی از رنج دوران
۲) پرداختن به عشق عارفانه و بی‌اعتنایی به خردگیران
۳) ارشاد گمراهان و بی‌توجهی به سخنان یاوه‌گویان
۴) اجتناب از بدخواهی و همراهی با خوشبینان
- ۵۶۸- «بهل گر بگیرند بیکارها»، یعنی:
- ۱) بیکاره‌ها را از خود دور مکن.
۲) بگذار آدمهای بیکاره خرد بگیرند.
۳) بگذار آدمهای بیکاره خرد بگیرند.

۵۶۹- مفهوم اصلی هر دو مصraig بیت زیر در کدام گزینه دقیقاً عنوان شده است؟

«سرود عشق ز مرغان بوسستان بشنو
جمال یار ز گل برگ سبز، تابان شد»

- ۱) همه‌ی موجودات عاشقند - همه‌ی موجودات جلوه‌گر جمال الهی‌اند.
۲) مرغان عاشق سرود می‌خوانند - باغ و بوسستان یار را زیبا جلوه می‌دهند.
۳) مرغان عاشق شده‌اند - طبیعت جلوه‌گر جمال یار است.
۴) مرغان در حال سرودخوانی هستند - طبیعت زیبا شده است.

۵۷۰- کدام آرایه در بیت «به غنچه گوی که از روی خویش پرده فکن / که مرغ دل ز فراق رُخت پریشان شد» وجود ندارد؟

(۴) تشبيه

(۳) استعاره

(۱) کنایه

۵۷۱- مفهوم کلی کدام بیت متفاوت است؟

(۱) بهار آمد و گلزار نورباران شد

(۲) سرود عشق ز مرغان بوستان بشنو

(۳) ندا به ساقی سرمست گل عذار رسید

(۴) ز حال قلب جفادیده‌ام مپرس، مپرس

جمن ز عشق رُخ یار، لاله‌افشان شد

جمال یار ز گلبرگ سبز، تابان شد

که طرف دشت چو رخسار سرخ مستان شد

چو ابر از غم دلدار اشکریزان شد

۵۷۲- آرایه‌های بیت «ز حال قلب جفادیده‌ام مپرس، مپرس / چو ابر از غم دلدار اشکریزان شد» در کدام گزینه به درستی آمده است؟

(۲) تشبيه - اغراق - استعاره - ایهام

(۴) اغراق - جناس تام - تشخیص - حسن تعلیل

(۱) تضاد - متناقض نما - حسن تعلیل - کنایه

(۳) حسن تعلیل - تشبيه - تشخیص - استعاره

کیش مهر و سرود عشق

تست‌های مفهومی و ترکیبی (با تکیه بر خارج از کتاب)

(سراسری ریاضی ۷۵)

۵۷۳- در همه‌ی گزینه‌ها، به جز گزینه‌ی، «صوت» به کاررفته است.

وای، پایی پسرم خورد به سنگ
بگفت آفاق را سوزم به آهی
که در پایی این گل بود خارها
در پیری از تو هیچ ناید به غیر خواب

(۱) آه، دست پسرم یافت خراش

(۲) بگفت ار ممن کنم در وی نگاهی

(۳) فربیب جهان را مخمور زینه‌وار

(۴) هان ای عزیز فصل جوانی به هوش باش

(سراسری ریاضی ۷۵)

بکش جام در بزم می‌خوارها
ندارند کاری دل‌افگارها
برقصد به صد ناز گلنارها
در آینه‌ی آب، رخسارها

۵۷۴- کلمه «قافیه» در کدام گزینه، نقش مفعولی دارد؟

(۱) به یاد خم ابروی گل‌رخان

(۲) به شادی و آسایش و خواب‌خوار

(۳) رود شاخ گل در بر نیافر

(۴) نگارش دهد گل‌بن جوبی‌وار

(سراسری تبریز ۷۵)

که آسان کند باده دشوارها
برقصد به صد ناز گلنارها
به ل گر بگیرند بیکارها
که بستند چشم خشایارها

۵۷۵- «قافیه» در کدام بیت، «مفهول» است؟

(۱) گره را ز راز جهان بازکن

(۲) رود شاخ گل در بر نیافر

(۳) پیابی بکش جام و سرگرم باش

(۴) جز افسون و افسانه نبود جهان

(گزینه‌ی دو ۸۰)

در آینه‌ی آب رخسارها
بریزند از دام جان تاره‌ها
هزار آورد نفر نز گفتارها
برقصد به صد ناز گلنارها

۵۷۶- نقش دستوری قافیه‌ی شعر در کدام بیت با بقیه متفاوت است؟

(۱) نگارش دهد گل‌بن جوبی‌وار

(۲) مهین مه روزان که آزاده‌اند

(۳) درد پرده‌ی غنچه را بادی‌ام

(۴) رود شاخ گل در بر نیافر

(سراسری ریاضی ۷۵)

خوشد ز سرو و سمن، تاره‌ها
به دامان گلشن ز رگباره‌ها
نشاند به دست گرفتاره‌ها
زند بارگه گل، به گلزاره‌ها

۵۷۷- در همه‌ی گزینه‌ها، به جز گزینه‌ی، به غیر انسان، شخصیت انسانی بخشیده است.

(۱) به آوی نای و به آهنگ چنگ

(۲) بهاران که شاباش ریزد سپهر

(۳) به جز اشک چشم و به جز داغ دل

(۴) کشد رخت سبزه به هامون و دشت

(سراسری انسانی ۸۸)

۵۸۸- سرایندگان همه‌ی بیت‌ها به استثنای بیت تجاهل‌العارف نموده‌اند و به ناآگاهی خویش، تظاهر کرده‌اند.

که شهیدان که‌اند این همه گلگون کفنان
که از لحد به در افتاده گوشی کفنش
هر لاله نشان قدم راهنوردی است
هر جا که در آغوش صبا غنچه‌ی وردی (گل سرخ) است

- (۱) با صبا در چمن لاله سحر می‌گفتم
- (۲) به پای لاله کدامین شهید مدفون است
- (۳) زین لاله‌ی بشکته‌ی در دامن صحرا
- (۴) یا خون شهیدی است که جوشد ز دل خاک

(سراسری زبان ۸۷)

۵۸۹- مفهوم بی‌اعتباری مقاصد دنیابی، در کدام بیت وجود ندارد؟

ندارند کاری دل افگاره‌ا
که آسان کند باده دشوارها
بریزند از دام جان تاره‌ا
که بستند چشم خشایارها

- (۱) به شادی و آسایش و خواب‌خور
- (۲) گرده راز راز جهان باز کن
- (۳) مهین مه‌رورزان که آزاده‌اند
- (۴) جز افسون و افسانه نبود جهان

۵۹۰- بیت «نازپرورد تنعم نبرد راه به دوست / عاشقی شیوه‌ی رندان بلاکش باشد» با همه‌ی بیت‌ها، به غیر از بیت نوعی ارتباط مفهومی دارد.

(سراسری انسانی ۸۶)

خلاف من که به جان می‌خرم بلای را
که در به روی بینند آشنای را
به سر نکوفه‌باشد در سرای را
هزار شکر بگوییم هر جفا‌ی را

- (۱) همه سلامت نفس آرزو کند مردم
- (۲) به جان دوست که دشمن بدین رضا ندهد
- (۳) حدیث عشق نداند کسی که در همه عمر
- (۴) اگر تو جور کنی رأی مادگر نشود

(سراسری هنر ۸۶)

۵۹۱- مفهوم بیت «به شادی و آسایش و خواب‌خور / ندارند کاری دل افگاره‌ا» با کدام بیت متناسب نیست؟

زان که عاشق را جهانی دیگر است
عاشقی شیوه‌ی رندان بلاکش باشد
بریزند از دام جان تاره‌ا
ناخوانده نقش مقصود از کارگاه هستی

- (۱) کنند عاشق نگاهی در جهان
- (۲) نازپرورد تنعم نبرد راه به دوست
- (۳) مهین مه‌رورزان که آزاده‌اند
- (۴) عاشق شو، آرنه روزی کار جهان سرآید

۵۹۲- عبارت «درویشی در آن میان از او پرسید که عشق چیست؟ گفت: امروز بینی و فردا و پس‌فردا. آن روزش بکشند و دیگر روز بسوختند و

(سراسری هنر ۸۵)

سوم روزش بر باد دادند». با همه‌ی گزینه‌ها، به جز گزینه‌ی، تناسب معنایی دارد.

که در پای این گل بود خاره‌ا
بریزند از دام جان تاره‌ا
ندارند کاری دل افگاره‌ا
چه گل‌های رنگین به جوباره‌ا

- (۱) فریب جهان را مخواز زینه‌ار
- (۲) مهین مه‌رورزان که آزاده‌اند
- (۳) به شادی و آسایش و خواب‌خور
- (۴) به خون خود آغشته و رفته‌اند

(سراسری هنر ۷۹)

۵۹۳- بیت «مهین مه‌رورزان که آزاده‌اند / بریزند از دام جان تاره‌ا» با کدام گزینه، ارتباط معنایی بیشتری دارد؟

نیاشند به دست گرفتاره‌ا
میان دل و کام، دیواره‌ا
نیازند هرگز بمه داره‌ا
بود کمیش من مهربانه داره‌ا

- (۱) به جز اشک چشم و به جز داغ دل
- (۲) کشیدند در کوی دلدادگان
- (۳) ولی رادم ردان و وارستگان
- (۴) همی گوییم و گفته‌ام باره‌ا

(آزاد تبری ۸۳)

۵۹۴- بیت «به شادی و آسایش و خواب‌خور / ندارند کاری دل افگاره‌ا» با کدام گزینه ارتباط معنایی دارد؟

- (۱) دل خوشی این جهان درد است و غم
- (۲) مرا نصیب غم آمد به شادی همه عالم
- (۳) اهل کام و ناز را در کوی رندی راه نیست

(آزاد تبری ۷۸)

۵۹۵- مضمون بیت «با صبا در چمن لاله سحر می‌گفتم / که شهیدان که‌اند این همه خوبین کفنان؟» یادآور کدام بیت است؟

خوشد ز سرو و سمن تاره‌ا
ز اشک شویم این زمان ز چکمه‌اش غبار را
چون شفق در خون نشیند چشم خون‌پالای من
چه گل‌های رنگین به جوباره‌ا

- (۱) به آوای نای و به آهنگ چنگ
- (۲) به خون و ضو گرفت، تا برادر شهد من
- (۳) صبحدم چون کله بندد آه دودآسای من
- (۴) به خون خود آغشته و رفته‌اند

- ۵۹۶- همهی ابیات، به جز بیت با بیت «به شادی و آسایش و خواب و خور / ندارند کاری دل افگارها» قرابت معنایی دارد.** (آزمایشی سپیش ۸۵)
- به سر نکوتفه باشد در سرای را
عشق با عافیت کدام بود
عاشقی شیوهی رندان بلاکش باشد
گرت معاونتی دست می‌دهد دریاب
- (۱) حدیث عشق نداند کسی که در همه عمر
(۲) عشق جویی و عافیت طلبی
(۳) نازپرورد تنقمع نبرد راه به دوست
(۴) اسیر بند بلا را چه جای سرزنش است
- ۵۹۷- بیت «با صبا در چمن لاله سحر می‌گفتم / که شهیدان که‌اند این همه خونین کفنان» با همهی ابیات، به جز بیت ارتباط معنایی دارد.** (آزمایشی سپیش ۸۶)
- با این همه دور از تو مرا چهره‌ی زردی است
هر لاله نشان قدم را نوردی است
هرجا که در آغوش صبا غنچه‌ی وردی است
گلگونه سرشکی است اگر را نوردی است
- (۱) چون جام شفق موج زند خون به دل من
(۲) زین لاله بشکفته‌ی در دامن صحرا
(۳) یا خون شهیدی است که جوشد ز دل خاک
(۴) از راه روان سفر عشق در این دشت
- ۵۹۸- مفهوم بیت «ما سیمه‌گلیمان را جز بلانمی‌شاید / بر دل بهایی نه، هر بلا که بتوانی» در کدام گزینه آمده است؟** (آزمایشی سپیش ۸۳)
- مگر توده‌ای ز پن‌دارها
که بستند چشم خشایارها
بریزند از دام جان تاره
ندارند کاری دل افگارها
- (۱) چه دارد جهان جز دل و مهر یار
(۲) جز افسون و افسانه نبود جهان
(۳) مهین مه روزان که آزاده‌اند
(۴) به شادی و آسایش و خواب و خور
- ۵۹۹- بیت «نازپرورد تنقمع نبرد راه به دوست / عاشقی شیوهی رندان بلاکش باشد» با کدام گزینه، قرابت معنایی دارد؟** (آزمایشی سپیش ۸۳)
- که بستند چشم خشایارها
بکش جام در بزم می‌خوارها
میان دل و کام، دیوارها
که در پای این گل بود خارها
- (۱) جز افسون و افسانه نبود جهان
(۲) به یاد خم ابروی گل‌رخان
(۳) کشیدند در کوی دلدادگان
(۴) فربیب جهان را مخور زینه‌وار
- ۶۰۰- کدام گزینه از نظر مفهوم و مضمون با سه گزینه دیگر متفاوت است؟** (آزمایشی سپیش ۸۲)
- بکش جام در بزم می‌خوارها
بریزند از دام جان تاره
که آسان کند باده دشوارها
بهل گر بگیرند بیکارهای
- (۱) به یاد خم ابروی گل‌رخان
(۲) مهین مه روزان که آزاده‌اند
(۳) گره راز راز جهان باز کن
(۴) پیابی بکش جام و سرگرم باش
- ۶۰۱- مفهوم عرفانی بیت «پرستش به مستی است در کیش مهر / برون‌اند زین جرگه هشیارها» در کدام گزینه آمده است؟** (آزمایشی سپیش ۸۲)
- ۱) مر زبان را مشتری جز گوش نیست
۲) همچو نی دمساز و مشتاقی که دید?
۳) محروم این هوش جز بی هوش نیست
۴) همچو نی زهری و تریاقی که دید?
- ۶۰۲- در کدام گزینه مفهوم «قابل عقل و عشق» وجود دارد؟** (آزمایشی سپیش ۸۰)
- میان دل و کام، دیوارها
نباشد به دست گرفتارهای
ندارند کاری دل افگارهای
بُرون‌اند زین جرگه هشیارها
- (۱) کشیدند در کوی دلدادگان
(۲) به جز اشک چشم و به جز داغ دل
(۳) به شادی و آسایش و خواب و خور
(۴) پرستش به مستی است در کیش مهر
- ۶۰۳- مفهوم کدام گزینه با دیگر گزینه‌ها متفاوت است؟** (گزینه‌ی دو ۸۳)
- قصه‌های عشق مجnoon می‌کند
چه حلاج‌هارفته بر دارها
چو بیار ناز نماید شمانیاز کنید
شرط اول قدم آن است که مجnoon باشی
- (۱) نی حدیث راه پرخون می‌کند
(۲) چه فرهاده‌ام رده در کوهها
(۳) میان عاشق و معشوق فرق بسیار است
(۴) در ره منزل لیلی که خطرهاست در آن
- ۶۰۴- مفهوم بیت «عمری گذشت در غم هجران روی دوست / مرغم درون آتش و ماهی برون آب» در کدام گزینه آمده است؟** (گزینه‌ی دو ۸۳)
- حسن توبه دست خویش بیدارم کرد
کی توان کردن شناای هوشمند
روزه‌ای با سوزها همراه شد
سرزنش‌ها گر کند خار مغیلان غم مخور
- (۱) من خفته‌بدم به ناز در کتم عدم
(۲) عشق دری‌سایی کرانه ناپدید
(۳) در غم ما روزه‌ای گاه شد
(۴) در بیان گر به شوق کعبه خواهی زد قدم

(گزینه‌ی دو ۸۲)

۶۰۵- در کدام بیت، دو جمله‌ی کنایی در یک مفهوم به کار رفته‌است؟

تاكی کلام بیهده، گفتار ناصواب
مرغم درون آتش و ماهی برون آب
پنهان نموده‌ایم چو پیری پس خضاب
پیری رسید غرق بطالت پس از شباب

(گزینه‌ی دو ۸۲)

از کف خاکم غباری بیش نیست»

که بستند چشم خشایارها
از تنک‌آبی کناری بیش نیست
نازاند هرگز بمه مردارها
ای وای اگر حدیث گنه رو به رو دود

(گزینه‌ی دو ۸۲)

نارند کاری دل افکارها
که آسان کند باده دشوارها
ریش باد آن دل که با درد تو خواهد مرهمی
باشد به دست گرفتارها

(گزینه‌ی دو ۸۱)

مگذار تاز دست تو این رنگ و بو رود
نخوت باد دی و شوکت خار آخر شد
چه گلهای رنگین به جوبارها
که در پای این گل بود خارها

۶۱۰- در کدام گزینه «قابل عشق و عقل» با توجه به بیت «پرستش به مستی است در کیش مهر / بروند زین جوگه هشیارها» مشهود است؟

عشق‌بازان چنین مستحق هجرانند
کجاست شیردلی کز بلا نپرهیزد
برو ای خواجه عاقل هنری بهتر از این
سرما و قدمش یالب ما و دهنش

تاروی در این منزل ویرانه نهادیم

کجاست شیردلی کز بلا نپرهیزد

برو ای خواجه عاقل هنری بهتر از این

سرما و قدمش یالب ما و دهنش

(۱) دم برنيار و دفتر بیهوده پاره کن

(۲) عمری گذشت در غم هجران روی دوست

(۳) ما عیب و نقص خویش و کمال و جمال غیر

(۴) حالی نشد نصیبم از این رنج و زندگی

۶۰۶- کدام بیت با مفهوم بیت زیر قرابت معنایی دارد؟

«آزوهای دو عالم دستگاه»

(۱) جز افسون و افسانه نبود جهان

(۲) غرفه‌ی وهمیم ورنه این محیط

(۳) ولی رادم ردان و ارسان

(۴) کردیم هر گناهی و از کرده غافلیم

۶۰۷- همه گزینه‌ها مگر گزینه‌ی به مفهوم مشترکی اشاره دارند.

(۱) به شادی و آسایش و خواب و خور

(۲) گره راز جهان باز کن

(۳) در طریق عشق‌بازی امن و آسایش بلاست

(۴) به جز اشک چشم و به جز داغ دل

۶۰۸- «گل» در کدام گزینه استعاره از مفهوم مثبتی نیست؟

(۱) ای گل به دستمال هوس پیشگان مرو

(۲) شکر ایزد که به اقبال کله‌گوشی گل

(۳) به خون خود آغشته و رفته‌اند

(۴) فریب جهان رامخور زینه‌ار

۶۰۹- مفهوم کدام بیت با ایات دیگر متفاوت است؟

(۱) سلطان ازل گنج غم عشق به ما داد

(۲) فراز و شبیب بیابان عشق دام بلاست

(۳) ناصح گفت که جز غم چه هنر دارد عشق

(۴) هر که ترسد ز ملال اند عشقش نه حلال

مگذار تاز دست تو این رنگ و بو رود

نخوت باد دی و شوکت خار آخر شد

چه گلهای رنگین به جوبارها

که در پای این گل بود خارها

۶۱۰- در کدام گزینه «قابل عشق و عقل» با توجه به بیت «پرستش به مستی است در کیش مهر / بروند زین جوگه هشیارها» مشهود است؟

(۱) لاف عشق و گله از یار زهی لاف دروغ

(۲) جلوه‌گاه رخ او دیده‌ی من تنها نیست

(۳) عاقلان نقطه‌ی پرگار وجودند ولی

(۴) صبحدم از عرش می‌آمد خروشی عقل گفت

۶۱۱- کدام بیت با مضمون «عاشقی شیوه‌ی رندان بلاکش باشد» تناسب معنایی ندارد؟

زین غم به صد بلا دل غم‌دیده مبتلاست

تبارک الله از این ره که نیست پایانش

هر کاو شد اندر عشق گم، جست از بلاز غصه گم

که کوههای بلا ریگ آن بیان است

(۱) تا جان من قبول غم عشق یار شد

(۲) تو خفته‌ای و نشد عشق را کرانه پدید

(۳) خواهی خلاصی از بلا در عشق گم شو عاشقا

(۴) مگو که قطع بیابان عشق آسان است

۶۱۲- مفهوم کدام بیت متفاوت است؟

(۱) با هر که دمی عشق تو آمیخته شد

(۲) دلم که عشق بر او صد در بلا بگشاد

(۳) کار دل رندان بلا دیده بود عشق

(۴) در دلم زین سان که محکم شد اساس عشق تو

۶۱۳- مفهوم مصراع اول بیت «چه دارد جهان جز دل و مهر یار / مگر توده‌هایی ز پندارها» در کدام گزینه تکرار شده است؟

برو سرمشتهی پندار بگسل
و آن نیز خیال بود و پندار
جهان بی خاک عشق آبی ندارد
شکر ایزد که نه در پرده‌ی پندار بماند

- (۱) کمند عشق را نتوان گسترن
- (۲) پنداش تمت کمه مهر بانی
- (۳) فلک جز عشق محابی ندارد
- (۴) اگر از پرده برون شد دل من عیب مکن

۶۱۴- بیت «نازپرورد تنعم نبرد راه به دوست / عاشقی شیوه‌ی رندان بلاکش باشد» با کدام بیت تقارن معنایی ندارد؟

دل ز تنه‌ایی به جان آمد، خدا را همدی
رهروی باید جهان‌سوزی نه خامی بی‌غمی
کرز نسیمیش بوی جوی مولیان آید همی
ریش باد آن دل که با درد تو خواهد مرهمی

- (۱) سینه ملامال درد است، ای درینگا مرهمی
- (۲) اهل کام و ناز را در کوی رندی راه نیست
- (۳) خیز تا خاطر بدان ترک سمرقندی دهیم
- (۴) در طریق عشق‌بازی امن و آسایش بلاست

۶۱۵- در همه‌ی ابیات به جز بیت گزینه‌ی همچون بیت «با صبا در چمن لاله سحر می‌گفتم / که شهیدان که‌اند این همه خونین کفنان»، «الله مظہر شهادت است.

که لاله می‌دمد از خون دیده‌ی فرهاد
ز خاک کالبدش صدهزار لاله برآید
سر از غم کم عمری خود در کفن آورد
که لاله بردمد از خاک کشتگان غمت

- (۱) حسرت لب شیرین هنوز می‌بینم
- (۲) نسیم زلف تو چون بگذرد به تربت حافظ
- (۳) لاله چو شهیدان همه آغشته‌به‌خون شد
- (۴) حال ما دلت آگه شود مگر وقتی

۶۱۶- مفهوم کدام بیت متفاوت است؟

- (۱) نازپرورد تنعم نبرد راه به دوست
- (۲) شیر در بادیه‌ی عشق تو رویاه شود
- (۳) کشد هر صبح در آغوش جان، خورشید شبنم را
- (۴) در ره عشق از آن سوی فنا صد خطر است

۶۱۷- همه‌ی ابیات به جز گزینه‌ی با این مفهوم که «عاشقان واقعی و سرشناس، وارسته و آزاده‌اند و به دنیا و آن‌جهه در اوست، وابستگی ندارند و خود را از هرگونه قید و بند جهان مادی رها ساخته‌اند» مطابقت دارند.

در آینه‌ی آب، رخ سارها
بریزند از دام جان تاره
عاشقی شیوه‌ی رندان بلاکش باشد
ندازند کاری دل افکاره

- (۱) نگارش دهد گل بن جوییار
- (۲) مهین مه روزان که آزاده‌اند
- (۳) نازپرورد تنعم نبرد راه به دوست
- (۴) به شادی و آسایش و خواب و خور

۶۱۸- مفهوم بیت «سعی نابرد در این راه به جایی نرسی / مزد اگر می‌طلبی طاعت استاد ببر» با کدام گزینه ارتباط معنایی دارد؟

هان ای پسر بکوش که روزی پدر شوی
بهتر از خواندن بود، دیدن خط استاد را
روی ما دایم طرف با سیلی استاد بود
عشق کار عقل مادرزاد نیست

- (۱) در مکتب حقایق پیش ادیب عشق
- (۲) چشم در صنعت الهی بازکن، لب را ببند
- (۳) آسمان تابود، با ما بر سر بیداد بود
- (۴) عقل در سودای عشق استاد نیست

۶۱۹- مفهوم بیت «نازپرورد تنعم نبرد راه به دوست / عاشقی شیوه‌ی رندان بلاکش باشد» با کدام بیت تقارن معنایی بیشتری دارد؟

که پایان بی کاری افسرده‌ی است
کارت ای غافل کجا زیبا شود
بر دوش خلق مفکن زنهار بار خود را
کی رسی در سریر (= تخت) ساسانی

- (۱) به کار اندر آی این چه پژمرده‌ی است
- (۲) گر تو بنشینی به بی کاری مدام
- (۳) بی کاری و توکل دورست از مروت
- (۴) روز بی کاری و شب آسانی

۶۲۰- کدام گزینه با سایر گزینه‌ها تفاوت معنایی دارد؟

ندازند کاری دل افکاره
نشانند به دست گرفتاره
میان دل و کام، دیواره
بغفت آسودگی بر من حرام است

- (۱) به شادی و آسایش و خواب و خور
- (۲) به جز اشک چشم و به جز داغ دل
- (۳) کشیدند در کوی دلدادگان
- (۴) بگفت آسوده شو، کاین کار خام است

۶۲۱- مفهوم کدامیک از ایات زیر با دیگر ایات مشترک نیست؟

گر ز مینا می گلرنگ به ساغر نکنی
تا گل قامت از باده مخمر نکنی
که ثنای کف بخشندی داور نکنی
که برآتم به لب چشمہ کوثر نکنی

- (۱) چرخ مینا شکند شیشه‌ی عمر تو به سنگ
- (۲) پیر خمّار تو را خشت سر خم نکند
- (۳) تو بدين لعل گهربار که داری حیف است
- (۴) چشم دارم زلب لعل تو من ای ساقی

۶۲۲- کدام ایات مفاهیم مشترکی دارند؟

که در صد سالگی دندان برآرد
همیشه آتش سوزنده اشتها دارد
پیری رسید غرق بطالت پس از شباب
خواب در وقت سحرگاه گران می‌گردد

- (الف) هم از کودک‌مزاجی‌های حرص است
- (ب) حریص را نکند نعمت دو عالم سیر
- (ج) حالی نشد نصیبم از این رنج و زندگی
- (د) آدمی پیر چو شد حرص جوان می‌گردد

(۱) الف، ب (۲) الف، د

۶۲۳- مفهوم بیت «نازپورود تنعم نبرد راه به دوست / عاشقی شیوه‌ی رندان بلاکش باشد» با کدام بیت تقارن معنایی دارد؟

شراب نوش و رها کن حدیث عاد و ثمود
بارت بکشم که نازپورودی
که او را بسوی گل دود چراغ است
رهروی باید جهان‌سوزی نه خامی بی‌غمی

- (۱) ز دست شاهد نازک عذار عیسی‌ی دم
- (۲) نازات بی‌رم که نازان‌دامی
- (۳) چنان آن نازین نازک دماغ است
- (۴) اهل کام و ناز را در کوی رندی راه نیست

۶۲۴- مفهوم بیت «ریشه‌ی نخل کهن سال از جوان افزون‌تر است / بیشتر دل‌بستگی باشد به دنیا پیر را» با کدام گزینه تقارن معنایی دارد؟

بلای دارد بهار از پی خزان را
تابه میخانه برم پیر، جوان آرم تو را
که وقت صبح اکثر شبروان را خواب می‌آید
که شاید بشنوم زآن خاک بسوی خردسالی را

- (۱) جوانی رفت و روز پیری آمد
- (۲) شکوه از پیری کنی زاهد بیا همراه من
- (۳) دل آگاه در پیری ز غفلت بیشتر ترسد
- (۴) به پیری خاک باریگاه طفلان می‌کنم بر سر

۶۲۵- مفهوم «غنیمت‌شمردن دم یا اغتنام فرصت» در کدام بیت صریح‌تر است؟

دور فلک درنگ ندارد شتاب کن
تابر تو عرضه دارد احوال ملک دارا
تابه بوبت ز لحد رقص‌کنان برخیزم
آدم بهشت (رها کرد) روضه‌ی دارالسلام را

- (۱) صبح است ساقیاً قدحی برشراب کن
- (۲) آینه‌ی سکندر جام می‌است بنگر
- (۳) بر سر تربت ما بی می و مطرب منشین
- (۴) در عیش نقد کوش که چون آخور نماند

۶۲۶- مفهوم بیت «نازپورود تنعم نبرد راه به دوست / عاشقی شیوه‌ی رندان بلاکش باشد» در کدام گزینه آمده‌است؟

که در آخرم خشت بالین کنی
باغ، بی روی دل افروز تو، زندان شب است
اگر معاشر مائی بنوش نیش غمی
حیف از آن تیری که بر دلهای بی‌غم می‌زنی

- (۱) نمی‌ارزدم این تنعم بدان
- (۲) مایه‌ی عیش و تنعم همه جمع است ولی
- (۳) دوام عیش و تنعم نه شیوه‌ی عشق است
- (۴) ضایع آن نازی که با اهل تنعم می‌کنی

۶۲۷- در کدام گزینه مفهوم دو بیت یکسان نیست؟

کر بهر عشت هر گلی خیمه به صمرا می‌کشد
چمن ز عشق رخ یار، لاله‌افشان شد
اتحادی است که در عهد قدیم افتاده است
هر دم آید غمی از نو به مبارکبادم
آن قدر ای دل که توانی بکوش
پیاله گیر که عمر عزیز بی‌بدل است
که ساخت در دل تنگم قرارگاه نزول
چو ابر از غم دلدار اشکریزان شد

- (۱) آمد بهار مشکبو، در خانه منشین ای صنم
بهار آمد و گلزار نورباران شد
- (۲) حافظ گمشده را با غم ای یار عزیز
تا شدم حلقه به گوش در میخانه‌ی عشق
- (۳) گرچه وصالش نه به کوشش دهنند
جريده رو که گذرگاه عافیت تنگ است
- (۴) خرابتر ز دل من غم تو جای نیافت
زحال قلب جفادیده‌ام مپرس، مپرس

۶۲۸- مفهوم همهی ابیات به جز بیت با مفهوم «بهار آمد و گلزار نورباران شد / چمن ز عشق رخ یار، لالهافشان شد» یکسان است.

کار بار بنشینم، ز عمر خود ثمر گیرم
ساقی رسید و فصل بهار است والسلام
که صفائی ندهد آب تراب آل‌لوه
پرینیان گشت باغ و بزرن و کوی

- (۱) بهار آمد، جوانی را پس از پیری ز سر گیرم
- (۲) ای دلبُری که طالبِ عیشی به کام دل
- (۳) شستشوی کن و از چاه طبیعت بهدرآی
- (۴) آمد این نوبهار توبه‌شکن

۶۲۹- بیت «بهار آمد و گلزار نورباران شد / چمن ز عشق رخ یار، لالهافشان شد» با کدام بیت تناسب مفهومی ندارد؟

وز نور آن سرو سهی روشن همی بینم چمن
شد دگر صحن چمن چون محفل از رخسار یار
گلین از غنچه‌ی سیراب شود چون لب یار
من به یک دیده‌ی حیران به که مایل باشم؟

- (۱) از روی بار خرگه‌ی ایوان همی بینم مهی
- (۲) مژده بلبل را که آمد گل به باغ شاخسار
- (۳) چمن از لاله‌ی نورسته بود چون رخ دوست
- (۴) عالم از جلوه‌ی یار است خیابان بهشت

۶۳۰- کدام بیت با بیت «سرود عشق ز مرغان بوستان بشنو / جمال یار ز گل برگ سبز، تابان شد» تناسب مفهومی ندارد؟

از سر عشقت، نه برای گل است
که نقاب از رخ گل باد سحر، دیر کشید
شور مرغان چمن از نوبهار حسن اوست
عرق چهره‌ی گل پرتو زیبایی کیست؟

- (۱) ناله‌ی مرغان سحرخوان به صباح
- (۲) این همه ناله‌ی مرغان به چمن زان سبب است
- (۳) سرو و گل را پرده‌ی عشق نهانی کرداند
- (۴) شور بلبل ز نمکدان که برمی‌خیزد؟

۶۳۱- مفهوم کدام بیت متفاوت است؟

شاخ گل با آن لطافت شرم‌سار او بماند
شکوفه در قدم دوستان درم‌ریز است
که مرغ نعمه‌سرا، ساز خوش‌نوا آورد
فراش بوستان شد، نقاش گلستان گشت

- (۱) سرو من بگذشت بر طرفِ چمن دامن‌کشان
- (۲) قدم به طرفِ چمن نه که سبزه نوخیز است
- (۳) تو نیز باده به چنگ آر و راه صحراء گیر
- (۴) فرش طرب بگستر، چون باد نوبهاری

۶۳۲- مفهوم مصراع «چمن ز عشق رخ یار، لالهافشان شد» از امام خمینی^(۵) در کدام بیت حافظه دیده می‌شود؟

مکن که آن گل خندان برای خویشن است
کانجا همیشه باد به دست است دام را
منزل آن مه عاشق‌کش عیار کجاست
فتنه‌انگیز جهان غمزه‌ی جادوی تو بود

- (۱) چو رای عشق زدی با تو گفتم ای بلبل
- (۲) عنقا (= سیمرغ) شکار کس نشود دام باز چین
- (۳) ای نسیم سحر آرامگه یار کجاست
- (۴) عالم از شور و شر عشق خبر هیچ نداشت

۶۳۳- مضمون و محتوای همهی ابیات به استثنای بیت با بیت زیر یکسان است.

چو ابر از غم دلدار اشک‌ریزان شد
وان ز دلگرمی نگوید ترک آرامم هنوز
در فراقش زندگی کردیم و جانی داشتیم
چون شفق خون می‌دمد از شام هجرانم هنوز
اشک خونین در گریبان وز گریبان در کنار

- «ز حال قلب جفادیده‌ام مپرس، مپرس
- (۱) در فراقش رود خون از دیده می‌بارم هنوز
 - (۲) روز و صلش باید از شرم آب گردیدن که ما
 - (۳) آن قدر من در فراقش اشک گلگون ریختم
 - (۴) ای بسا شب‌ها که من در هجر او می‌ریختم

۶۳۴- بیت «سرود عشق ز مرغان بوستان بشنو / جمال یار ز گل برگ سبز، تابان شد» با همهی ابیات به استثنای بیت تناسب مفهومی دارد.

به هر سو مه و خورشید و ثریاست خدایا
نیست عالم غیر مرأتِ جمالِ یارِ ما
عکس جمال اوست نهان و عیان که هست
که دل هر قطره اشکی گردد و بر چشم تر پیچد

- (۱) ز عکس رخ آن یار در این گلشن و گلزار
- (۲) در لباسِ هرچه بینی آن پری رو، رو نمود
- (۳) آئینه ساخت عالم و خود را به خود نمود
- (۴) نگه محو جمال اوست اما چشم آن دارم

۶۳۵- مفهوم بیت گزینه‌ی با بیت «ز حال قلب جفادیده‌ام مپرس، مپرس / چو ابر از غم دلدار اشک‌ریزان شد» قرابت معنایی دارد.

که من این خانه به سودای تو ویران کردم
که رحم اگر نکند مدعی خدا بکند
هر که دانسته رود صرفه ز اعدا بپردازد
ما به او محتاج بودیم او به ما مشتاق بود

- (۱) سایه‌ای بر دل ریشم فکن ای گنج روان
- (۲) تو با خدای خود انداز کار و دل خوش دار
- (۳) راه عشق ارچه کمینگاه کمان‌داران است
- (۴) سایه‌ی معشوق اگر افتاد بر عاشق چه شد

۶۳۶- بیت «به غنچه گوی که از روی خویش پرده فکن / که مرغ دل ز فراق رُخت پریشان شد» با همه‌ی ابیات به استثنای بیت ارتباط مفهومی دارد.

که اینجا، هم نمی‌گیرد دل آرام
از روی دوست بر فکن این زلف تابدار
گوش نامحرم نباشد جای پیغام سروش
ورنه چون گل ز تو صد پاره شود پیرهنم

۶۳۷- مفهوم مصراع «چمن ز عشق رخ یار، لاله‌افشان شد» در کدام بیت دیده می‌شود؟

ورنه تشریف تو بر بالای کس کوتاه نیست
عشق پیدا شد و آتش به همه عالم زد
که کامبخشی او را بهانه بی‌سببی است
مارا بکشت یار به انفاس عیسوی

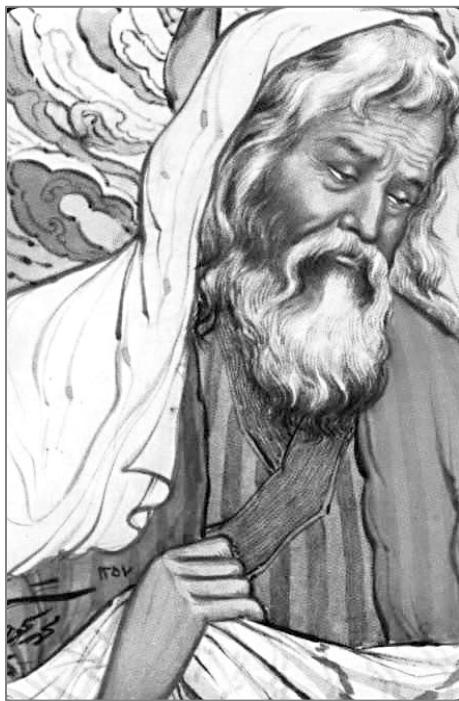
- (۱) حجاب از روی برگی——ر ای دلارم
- (۲) فریاد جان دلشدگان ای صبا برس
- (۳) تا نگردی آشنا زین پرده رمزی نشنوی
- (۴) ای گل باغ دلم، پرده برانداز از روی

۶۳۸- در کدام گزینه مفهوم دو بیت یکسان است؟

زانکه آنجا جمله اعضا چشم باید بود و گوش
واری حدّ تقریر است شرح آرزومندی
تا آشنای عشق شدم ز اهل رحمتم
هرچه آغاز ندارد نپذیرد انجام
دريادلی بجیوی دلیری سرآمدی
که در آیینه نظر جز به صفا نتوان کرد
دل غمیده‌ی ما بود که هم بر غم زد
اگر از خمر بهشت است و گر باده‌ی مست

- (۱) هرچه هست از قامت ناساز بی‌اندام ماست
- (۲) در اzel پرتو حسنت ز تجلی دم زد
- (۳) سبب مپرس که چرخ از چه سفله‌پرور شد
- (۴) این قصه‌ی عجب شنو از بخت واژگون

- (۱) در حریم عشق نتوان دم زد از گفت و شنید
قلم را آن زبان نبود که سرّ عشق گوید باز
- (۲) هر چند غرق بحر گناهم ز صد جهت
ماجرای من و معشوق مرا پایان نیست
خامان رهبرفته چه دانند ذوق عشق
- (۳) نظر پاک تواند رخ جانان دیدن
دیگران قرعه‌ی قسمت همه بر عیش زندن
- (۴) آنچه او ریخت به پیمانه‌ی ما نوشیدیم

حافظ

منظور از پهار عمد دوره‌ی جوانی، شکوفایی، زیبایی و طراوت

۵۰۲- گزینه «۴»

است.

فروغ: نور، روشنی / سرشک: اشک / صبح: صبحگاه، بامداد /

۵۰۳- گزینه «۳»

شکرخواب: خواب شیرین / هان: بدان، آگاه باش (صوت است) / خیل: گروه اسبان، گروه سواران، سپاه و لشکر / نقش: اثر، نشان

۵۰۴- گزینه «۳»

آرایه‌های بیت: تناسب: بین «خیل» به معنی گروه اسبان با «عنان» و «سوار» / تشبیه: خیل حوادث و سوار عمر اضافه‌های تشبیه‌ی هستند - کنایه: «عنان گستته»

کنایه از بهسرعت و شتابان حرکت کردن است.

۵۰۵- گزینه «۴»

با توجه به تأکید سوال که بر «بیام نهایی» مفهوم بیت «اغتنام فرصت» است.

۵۰۶- گزینه «۱»

(الف) ایهام «عمر»: ۱- زندگی ۲- با توجه به مصراج او اول استعاره از معشوق؛ (ب) استعاره: «نقش» استعاره از شعر و سخن؛ (ج) حس‌آمیزی: شکرخواب، شکر که چشایی بود و خواب! یه هس انتزاعی که بزو پنج هس مشهور نیست ولی یه بورایی هسه!! د متناقض نما، تناقض یا پارادوکس: «بی عمر زنده بودن»؛ (ه) کنایه: «عنان گستته» کنایه از بهسرعت و شتابان حرکت کردن، اسی که عنانش پاره شود، دیوانهوار می‌تازد.

اضافه‌های تشبیه‌ی: ۱- لاله‌زار عمر - گل روی - بهار عمر ۲- صفحه‌ی جهان ۳- محیط فنا - نقطه‌ی دهان ۴- خیل حوادث - سوار

۵۰۷- گزینه «۱»

عمر

برق «نماد» سرعت و تندي است.

۵۰۸- گزینه «۲»

آرزوی حافظ این است که بار دیگر به وصال برسد؛

۵۰۹- گزینه «۲»

خرم آن روز که دیدار تو پیش نظر آید

مفاهیم ابیات دیگر: گزینه‌ی (۱): بی‌توجهی معشوق و گران‌خواهی بخت عاشق؛ گزینه‌ی (۳): بی‌توجهی عاشق به معشوق! [از شهریار این حرفاب عیده!!؛ گزینه‌ی (۴): خاموشی به خاطر عمر کوتاه!]

۵۱۰- گزینه «۴»

سه بیت اول بی‌توجهی و غفلت معشوق نسبت به عاشق را بیان می‌کند، در حالی که بیت زیر عکس این قضیه را اثبات می‌نماید: ای خواجه درد نیست و گرنه طبیب هست

عاشق که شد که یار به حالت نظر نکرد

۵۱۱- گزینه «۲»

مفاهیم گزینه‌ها: گزینه‌ی (۱): اغتنام فرصت؛ گزینه‌ی (۲): بیت اول: تحمل فراق به امید وصال آسان است - بیت دوم: اغتنام فرصت گزینه‌ی (۳): بی‌توجهی معشوق به عاشق؛ گزینه‌ی (۴): تحمل فراق سخت است.

۵۱۲- گزینه «۳»

مفهوم بیت سوم: عشق جنون کایانی است و با عقل ناسازگار است؛ مفاهیم دیگر ابیات: عشق خطیر و خطوناک است.

۵۱۳- گزینه «۲»

گذر عمر و خطرات حوادث زندگی در بیت سوال و بیت زیر دیده می‌شود:

از آن دائم نفس از دل به لب لرزیده می‌آید

۵۱۴- گزینه «۴»

سه بیت اول فراق و هجران را نامناسب می‌دانند و در بی وصال هستند، در حالی که بیت چهارم می‌گوید عمر کوتاه است، غافل باش و از عمرت بهره ببر:

بر سر خارت چو گل، عمر کم از هفت‌های است

۵۱۵- گزینه «۴»

مفهوم ابیات جیم واو! توصیه به باده‌خواری و پیاله‌گیری است، در حالی که حافظ می‌گفت: تا کی می‌صبح و شکرخواب بامداد؟

۵۱۶- گزینه «۳»

در بیت زیر شاعر برای مددوح خود تقاضای طول عمر می‌کند، در حالی که ابیات دیگر فراق معشوق را نمی‌توانند تحمل کنند:

تا بود ملک چو آراسته باگی به بهار

۵۱۷- گزینه «۴»

چو عمر خوش نفسی گر گذر کنی بر من مرا همان نفس از عمر در شمار آید

مفاهیم دیگر ابیات: گزینه‌ی (۱): بی‌وقایی معشوق؛ گزینه‌ی (۲): هر که عاشق نباشد خام است؛ گزینه‌ی (۳): ناله و زاری عاشق در فراق معشوق معنی «مقابل» بیت پرسیده شده! در بیت سؤال شاعر از معشوق می‌خواهد که به عاشق توجهی بکند و برگردد! ولی در بیت زیر شاعر به جفای یار راضی شده و او را پر می‌دهد! و می‌گوید برو به سلامت!

عمرم گذشت و یک نفسیم بیشتر نماند خوش باش کز جفای تو این نیز بگذرد

همه‌ی ابیات از غم هجران می‌گویند به جز بیت زیر که ترکونده!

۵۱۹- گزینه «۳»

بهتر از من کس نمی‌داند طریق عاشقی زانکه عمرم در ره خوبان سیمین بر گذشت

سه بیت در این مفهوم مشترکند که گزینه‌ی (۱): آب حیات است عشق؛ گزینه‌ی (۳): وصال زندگی است و فراق مرگ، گزینه‌ی (۴): بودن با معشوق زندگی است و فراق مساوی است با مرگ.

در بی خبری خبرها بودن پارادوکس است.

۵۲۰- گزینه «۲»

تناسب: مجنون و لیلی و قیس، فرهاد و شیرین، خسرو و پرویز / ایهام: **شیدیون**: ۱- معشوقه‌ی فرهاد - ۲- مزه‌ی شیرین / تشییه: مصraig اول و دوم / تلمیح: اشاره به لیلی و مجنون و خسرو و شیرین

۵۲۱- گزینه «۴»

جناس: پاز و پاد، داد و پاد / کنایه: **ازدست رفتن** کنایه از نابودشدن، **چاندان** در اینجا کنایه از زنده‌گردانیدن / ایهام: پو: ۱- آرزو - ۲- بوی معطر وجود معشوق!!

۵۲۲- گزینه «۲»

تضادها: گزینه‌ی (۱): دشمن و دوست، آخر و نحسست؛ گزینه‌ی (۲): وصال و فراق، روز و شب؛ گزینه‌ی (۴): پدرآوردن و فدوراندن

برای حل سؤالات این چنینی باید پله‌پله یا به قول فرنگی‌ها step by step، جلو رفت. حدس بزنید مفهوم بیت گزینه‌ی (۱) چیست؟ «شب تاریک است و موسی در راه صحرای «ایمن» آتش در شب چه می‌کند؟ موعد دیدار کجاست؟ چه فهمیدید؟ جواب: نیاز به راهنمای مفهوم بیت گزینه‌ی (۲): در شب سیاه راه مقصود گم شده از کوکب هدایت می‌خواهد بیرون بیاید = نیاز به راهنمای. پس جواب حتماً در گزینه‌ی (۳) یا (۴) است. دقت کنید؛ بیت گزینه‌ی (۳): دل هرزه‌گرد! شاعر به چین زلف معشوق رفته و از این سفر دراز خود نمی‌خواهد به وطن برگرد یعنی یه جوری فرار مغزا!! (و چیزی ایهام تناسب دارد به کشور چین با کلمه‌ی سفر دراز چون چین را هش دراز بودم) و هیچ ربطی به نیاز به راهنمای ندارد و بیت گزینه‌ی (۴): اگر روی خوش گل تو ای معشوق به راهم چراغی نباشد چگونه می‌توانم از این بیابان و شب رهایی بایم = نیاز به راهنمای

۵۲۳- گزینه «۴»

حافظ، این بیت (و غزل) را در جواب شاه نعمت‌الله ولی سروده که از وی خواسته بود به مسلک وی گرایش پیدا کند که حافظ از او

می‌خواهد که ای کاش محترمانه و به دور از ریا مرا دعوت می‌کردی ریزش اهل کرم در پرده صائب خوش‌تر است / بیشتر فصل بهاران در سحاب است آفتاب یعنی آفتاب در فصل بهار پشت ابرها پنهان است ولی بیشتر بخشش می‌کند و به گل و گیاه آب می‌رساند. بررسی بقیه گزینه‌ها: گزینه‌ی (۱): آفتاب از روشنی صورت او در عذاب است و به دنبال نقابی می‌گردد. گزینه‌ی (۲): ماه به خاطر این که نورش عاریتی است گاه لاغر و گاه چاق است ولی آفتاب چنین نگرانی را ندارد، همیشه از نور پر است. گزینه‌ی (۳): آفتاب آنقدر عظمت دارد که آسمان بزرگ، درگاه^۲ اوست ولی با این بزرگی اش هیچ وقت گرمی خود را از شبنم حقیر درین نمی‌دارد.

۵۲۴- گزینه «۳»

در بقیه‌ی ابیات از غم عشق سخن می‌گوید که شیرین و لذت‌بخش است.

۵۲۵- گزینه «۳»

۱- حافظ در دیوان شعری اش معشوقی دارد که رندر از حافظ است، در همین مضمون، روزی حافظ از دست جور معشوق شکایت می‌کند که از شهر خارج می‌شود و در پاسخ چنین می‌شود: «ز دست جور تو گفتم ز شهر خواهم رفت به خنده گفت که حافظ برو که پای تو بست»

۲- ما واژه‌ی «درگاه» را در معنی کلمه‌ی «جناب» انتخاب کردیم. جناب در اصل به معنی در و دروازه است، عالی‌جناب و امروزه عالی‌جناب یعنی کسی که درگاه خانه‌اش عالی است یعنی ثروتمند است، دروازه‌اش بزرگ است، نگهبان دارد، سردر دارد و به همین خاطر مؤسسات یا کارخانجات درگاه عظیمی برای خود می‌سازند تا عالی‌جناب گردد، عالی‌جناب!

اصول فلسفه و روشن رئالیسم کتابی از علامه طباطبایی است. مقدمه‌ای بر اصول فلسفه و روشن رئالیسم کتاب استاد مطهری شاگرد

۵۶۳- گزینه «۴»

علامه طباطبایی است.

دیوار نماد جدایی است، علامه معتقد است بین دل و آرزوهای عاشقان واقعی جدایی افتاده است.

۵۶۴- گزینه «۲»

در شعر علامه فقط کلمه‌ی **حلاج** عربی است و آن هم اسم خاص و اسم

۵۶۵- گزینه «۳»

علم است که به ترجمه درنمی‌آید.

تار استعاره از وابستگی‌های دنیایی است. **ازدام چان، تار ریختن** کنایه از

۵۶۶- گزینه «۲»

وارسته‌شدن و آزادگشتن است.

پیاپی به شراب (عشق الهی) مشغول بودن و بی‌توجهی به خردگیری

۵۶۷- گزینه «۲»

بیکارگان، سفارش استاد بزرگوار است.

هلیدن و هشتن به معنی رها کردن است و پگیدند یعنی خرد بگیرند.

۵۶۸- گزینه «۲»

مفهوم اصلی بیت: عشق الهی در همه‌ی موجودات جاری است - همه‌ی

۵۶۹- گزینه «۱»

موجودات جلوه‌گر جمال خدا هستند.

آرایه‌ها: ۱) کنایه: «پرده از روی برافکنند» کنایه از آشکارکردن چهره (۳)

۵۷۰- گزینه «۲»

استعاره: غنچه مشبه است، استعاره از نوع تشخیص (۴) تشییه: مرغ دل اضافه‌ی تشییه‌ی است.

در سه بیت اول از شادی آمدن بهار، سرود عشق و رخسار سرخ مستان سخن در میان است؛ در حالی که در بیت چهارم از جفا و غم

۵۷۱- گزینه «۴»

معشوق بحث است. مفهوم سایر ایات شادمانی؛ اما مفهوم بیت چهارم انواع است.

حسن تعلیل: ابر به خاطر معشوق اشکریزان است - تشییه: حال قلب به ابر تشییه شده است - تشخیص: اشکریزی ابر - استعاره: ابر

۵۷۲- گزینه «۳»

(مشبه) چون انسان اشکریزی می‌کند (مشبه‌هی) یعنی انسان حذف شده، که به آن استعاره‌ی [مکنیه] گویند.

۵۷۳- گزینه «۲»

صوت‌ها: گزینه‌ی (۱): آه، وای؛ گزینه‌ی (۳): زینهار؛ گزینه‌ی (۴): هان

۵۷۴- گزینه «۴»

نقش کلمات در قافیه‌ها: می‌خوارها (مضاف‌الیه)، دل‌افگارها (نهاد)، گلنارها (نهاد) و رخسارها (نهاد) مفعول است.

۵۷۵- گزینه «۱»

نقش‌های قافیه‌ها: دشوارها (مفعول)، گلنارها (نهاد)، بیکارها (نهاد) و خشایارها (مضاف‌الیه).

۵۷۶- گزینه «۴»

نقش‌های قافیه به ترتیب عبارت‌اند از: رخسارها (مفعول)، تارها (مفعول)، گفتارها (مفعول) و گلنارها (نهاد).

۵۷۷- گزینه «۳»

تشخیص‌ها: خروش سرو و سمن، شباب‌ریختن آسمان، رخت‌کشیدن سبزه به هامون و دشت

۵۷۸- گزینه «۳»

تشخیص: سبزه رخت می‌کشد و گل بارگاه می‌زند / مراعات‌نظریه: هامون و دشت، سبزه و گل و گلزار / کنایه: **رخت‌کشیدن** کنایه از

کوچ کردن و اقامت‌کردن و همچنین **پارگاه‌زدن** کنایه از مقیم‌شدن

مراعات‌نظریه: گل و جوبار، آشتهشدن با خون و رنگین / کنایه: کل بیت کنایه از فدا شدن عاشقان / استعاره: گل استعاره از عاشق

۵۷۹- گزینه «۲»

سدگرم ایهام دارد: ۱- مشغول بودن ۲- گرم و مست و بانشاط بودن

۵۸۰- گزینه «۱»

در بیت، آرایه‌ی لفونشر وجود ندارد.

۵۸۱- گزینه «۳»

اشک چشم و داغ دل و چشم و دست مراعات‌نظریه هستند. ممکن است به نظر برسد که دام و تار هم مراعات‌اند، در چنین حالتی آنکه

۵۸۲- گزینه «۱»

تناسب و مراعات‌نظریه محکم‌تر و بهتری دارد، پذیرفت‌های است ولی بهتر است طرح‌های سؤال از طرح چنین سوالاتی در کنکورهای سراسری و آزاد بیرونیزند (در

کنکورهای آزمایشی و کتاب‌های کمک‌درسی چون آموزش مطرح است اشکالی ندارد!! موجب تیزه‌شدن و دقت داوطلبان می‌گردد!!)

۵۸۳- گزینه «۴»

تناسب یا مراعات‌نظریه: غبار، خاک / کنایه: خاک برسر کردن کنایه از بیجاره بودن / تضاد: پیری و جوانی

- ۵۸۴- گزینه «۱»** مهد ایهام دارد: ۱- خورشید. کیش مهر یعنی آیین مهرپرستی، آیین زردشت. ۲- عشق، مهربانی. مهد در گزینه‌ی (۴) ایهام تناسب دارد: ۱- عشق (معنی در متن) ۲- آیین مهرپرستی (با توجه به کلمه‌ی کیش و در معنی خارج از بیت).
- ۵۸۵- گزینه «۳»** ایهام‌ها: گزینه‌ی (۱): عهد (مصراع دوم): ۱- عهد و زمان ۲- پیمان؛ گزینه‌ی (۲): کچمدار: ۱- مدار گردش آن کج است. ۲- کچ رفتار؛ گزینه‌ی (۴): پو: ۱- رایحه ۲- آزو
- ۵۸۶- گزینه «۱»** مفهوم به شادی و آسایش و خواب و خور / ندارند کاری دل‌افگارها یعنی عاشقان همیشه در رنج و سختی دوری از معشوق می‌سوزند و می‌سازند و این مفهوم برابر است با: ۲) عاشقی کار سری نیست که بر بالین است (۳) عاشقی شیوه‌ی ندان بلاکش باشد (۴) عشق دعوی می‌کنی بار بلا بر دوش نه.
- ۵۸۷- گزینه «۴»** سه بیت اول در وصف بیان خوبی‌های مستی و بی‌خبری عرفانی است، در حالی که بیت چهارم مستی دنیابی را نکوهش می‌کند.
- ۵۸۸- گزینه «۳»** تجاهل‌العارف یعنی این که می‌داند و خود را به ندانستن می‌زند! در بیت زین‌الله‌ی بشکفته‌ی در دامن صحراء / هر لاله نشان قدم راهنوردی است اتفاقاً شاعر از دنایی خود سخن می‌گوید!
- ۵۸۹- گزینه «۲»** گره را ز راز جهان بازکن / که آسان‌کند باده، دشوارها در این بیت نه تنها به بی‌اعتباری دنیا اشاره ندارد، برعکس توجه کامل هم دارد که می‌خواهد گره از راز جهان بگشاید!
- ۵۹۰- گزینه «۲»** در گزینه‌ی (۳) شاعر از مورد توجه قرار نگرفتن به وسیله‌ی معشوق گله و شکایت می‌کند ولی در گزینه‌های دیگر از سختی‌های راه عشق استقبال می‌کند.
- ۵۹۱- گزینه «۴»** عاشق فقط به معشوق توجه می‌کند و به تعلقات دنیا و مافیها دل‌بسته نیست. مفهوم گزینه‌ی (۴) توصیه‌ی به عاشق‌شدن است.
- ۵۹۲- گزینه «۱»** عشق از نظر حلال فداشدن در راه معشوق است، این مفهوم در همه‌ی گزینه‌ها به جز گزینه‌ی (۱) آمده‌است. مفهوم گزینه‌ی (۱) فریب‌کاری دنیا است.
- ۵۹۳- گزینه «۳»** مفهوم وارستگی در بیت مهین مهرورزان که آزاده‌اند / بریزند از دام جان تارها و بیت گزینه‌ی (۳) مشترک است.
- ۵۹۴- گزینه «۳»** مفهوم بیت این است که عاشقان همه در سختی و عذاب حاصل از فراق معشوق هستند و شادی و آسایش برایشان معنی ندارد و کسانی که در ناز و نعمت هستند و طعم سختی‌ها را نکشیده‌اند تحمل این سختی‌ها را ندارند: اهل کام و ناز را در کوی رندی راه نیست
- ۵۹۵- گزینه «۴»** چمن‌الله نشان از افزونی شمار عاشقانی است که در راه معشوق به مقام شهادت رسیده‌اند و خونین کفن گشته‌اند، این مفهوم در گزینه‌ی (۴) تکرار می‌شود. مفاهیم ایات دیگر: گزینه‌ی (۱): گل‌ها و درختان در خروشند و بهار است. گزینه‌ی (۲): برادرم شهید شده و برایش گریه می‌کنم، گزینه‌ی (۳): ناراحتی شدید شاعر
- ۵۹۶- گزینه «۴»** عاشق واقعی رنج و زحمت عشق را تحمل می‌کند و بلاها را به جان می‌خرد. در گزینه‌ی (۴)، به سرمهش تکرمه عاشق اشاره شده است.
- ۵۹۷- گزینه «۱»** حافظ از شهیدانی سخن می‌گوید که برای زیباروی شهید شده‌اند و از خون آن‌ها لاله روییده، این موضوع در تمام گزینه‌ها به جز گزینه‌ی (۱) بیان شده، در بیت گزینه‌ی اول ناراحتی عاشق از دوری و فراق معشوق به تصویر کشیده شده است.
- ۵۹۸- گزینه «۴»** سیه‌گلیم یعنی کسی که گلیم سرنوشت او سیاه بافت‌شده و همیشه در رنج و عذاب و سختی است، مفهوم گزینه‌ی (۴) نیز همان است.
- ۵۹۹- گزینه «۳»** برای رسیدن به معشوق، سختی کشیدن لازم و واجب است.
- ۶۰۰- گزینه «۲»** اعتئام فرصت بهترین مفهوم برای ایات گزینه‌های (۱)، (۳) و (۴) است ولی در گزینه‌ی (۲) به وارستگی عرف‌اشاره دارد.
- ۶۰۱- گزینه «۳»** ایمان با دائیی رابطه‌ی عکس دارد، عشق با عقل تقابل دارد. هرگاه ایمان به وجودی وارد شود، دائیی از آن وجود پر می‌کشد و برعکس.
- ۶۰۲- گزینه «۴»** پرستش به مستی معادل عشق و هشیار معادل عقل است. در بیت گزینه‌ی (۱): دل مجازاً عاشق و کام مجازاً معشوق است و بین آن‌ها تقابل نیست بلکه آنان را از هم جدا کرده‌اند. در بیت گزینه‌های (۲) و (۳) تقابلی وجود ندارد.
- ۶۰۳- گزینه «۳»** در این گزینه فرق میان عاشق و معشوق بیان شده که اویی نیاز دارد و دومی ناز ولی گزینه‌های دیگر از خطرناک‌بودن راه عشق و برخون‌بودن راه عشق سخن می‌گوید.
- ۶۰۴- گزینه «۳»** ناراحتی از فراق معشوق درون‌مایه‌ی ایات زیر است:
مرغم درون آتش و ماهی برون آب	عمری گذشت در غم هجران روی دوست
روزها با سوزها همراه شد	در غم ماروزها بی‌گاه شد

۶۰۵- گزینه «۲»

برای بیدل آرزوهای دو جهان به اندازه‌ی یک غبار از یک مشت خاک ارزشی ندارد. در گزینه‌ی (۳) نیز این مفهوم تکرار شده:

وارستگان (عرفا) هرگز به مردار (تعلقات) نمی‌پردازند. بیت گزینه‌ی (۱) به نایابداری و فریب‌کاری جهان، بیت گزینه‌ی (۲) به کم‌عمق‌بودن آگاهی‌های ما و بیت گزینه‌ی (۴) به گناه‌کاری انسان اشاره دارد.

۶۰۶- گزینه «۳»

راه عشق راهی پرپلا و مشکل است و هرکس که نازک‌نارنجی باشد توانایی رفتن در این راه پرخطر را ندارد. در گزینه‌ی (۲)، درباره‌ی راه‌گشایی می‌سخن می‌گوید.

۶۰۷- گزینه «۲»

گل در گزینه‌ی (۱) استعاره از انسان، در گزینه‌ی (۲)، استعاره از شیخ ابواسحاق، در گزینه‌ی (۳)، استعاره از عاشقان و در گزینه‌ی (۴) استعاره از دنیا است که در مورد آخر در مفهوم منفی به کاررفته و مورد توجه عرفا نیست.

۶۰۸- گزینه «۴»

در چنین سؤالاتی که بررسی مفاهیم چهار بیت است موارد زیر را به ترتیب اجرا کنید: ۱- مفهوم بیت اول را حدس بزنید: **گنج‌غم عشق** ۲- و بیت دوم: **پیایان عشق دام پلاست**. جواب، حتماً در گزینه‌ی (۱) یا (۲) است (!) ۳- مفهوم بیت سوم: **هدن‌غم عشق** و حالا جواب مشخص شد. این شما و این پاسخ درست ۴- برای اطمینان از این که خیالات نفرموده باشیم و جواب نادرست نباشد مفهوم گزینه‌ی (۴) را نیز بررسی می‌کنید: **ملال اندۀ عشق**. راه نادرست بررسی این تست: ایيات را بخوانیم و مفاهیم را با هم مخلوط کنیم که با هم مقایسه کنیم و این راه نادرست است بهتر است بیت به دقت بررسی شود!!

۶۰۹- گزینه «۲»

حافظ عاقلان را نقطه‌ی پرگار وجود می‌داند ولی با گفتن **ولی همه چیز را خراب می‌کند** و در مصراج دوم می‌گوید: **عشق داند که در**

۶۱۰- گزینه «۳»

ایین دایره سرگردانند حتی خودشان نمی‌دانند که سرگردان هستند و فکر می‌کنند نقطه‌ی پرگار و چودند!!

۶۱۱- گزینه «۳»

عاشقی شیوه‌ی رندان بلاکش باشد یعنی در عشق و عاشقی درد و رنج عشق است، هرکس که طالب معشوق است از این درد و رنج نیز چاره‌ای ندارد، همه‌ی ایيات این مفهوم را دارند جز یکی، لطفاً ببینید: گزینه‌ی (۱) زین غم به صد بلا دل غم‌دیده مبتلاست؛ گزینه‌ی (۲) تبارک الله از این ره (راه عشق) که نیست پایانش؛ گزینه‌ی (۴) مگو که قطع بیابان عشق، آسان است. ولی در بیت گزینه‌ی (۳) شاعر معتقد است هرکس عاشق شود از بلا دور می‌افتد، عاشقی پایان غم و غصه است: **خواهی خلاصی از بلا در عشق گم شو عاشقا/ هر کاو شد ادر عشق گم جست از بلا، وز غصه گم شاید شاعر رندانه‌تر از دیگران به این موضوع اشاره می‌کند؛ بدین شکل که درد و رنج عشق آنقدر عظیم است که اگر کسی عاشق شود، درد و رنج دنیایی در مقابل درد و رنج عشق سختی خود را ازدست می‌دهند!!**

۶۱۲- گزینه «۴»

ایيات را مرور بکنیم تا **تفاوت** را حس کنیم! گزینه‌ی (۱): با هر که دمی عشق تو آمیخته شد / گویی که بلا بر سر او ریخته شد = عاشق با بلاست! گزینه‌ی (۲): دلم که عشق بر او صد در بلا بگشاد / رخ امید نتابد به هیچ باب از تو = عشق با بلاست! گزینه‌ی (۳): کار دل رندان بلا دیده بود عشق / ای زاهد مغدور تو این کار چه دانی = عاشقی کار بلا دیدگان عشق است. گزینه‌ی (۴): در دلم زین سان که محکم شد اساس عشق تو / کی به طوفان غم و سیل بلا باید خلل = عشق من بر غم و بلا پیروز می‌شود.

۶۱۳- گزینه «۳»

چه دارد جهان جز دل و مهر یار یعنی در جهان غیر از عشق، همه هیچ است، عشق، تنها کالای ماندگار هستی است: فلک جز عشق محراجی ندارد. بررسی بقیه‌ی گزینه‌ها: (۱): کمند عشق را نمی‌توان پاره کرد، برو پندار و خیالات خودت را عوض کن! (۲): فکر می‌کردم مهربان هستی، عوضی گرفتم عزیز، (۴): اگر دلم از پرده بیرون رفت و راز عشق آشکار شد؛ عیب ندارد، خدا را شکر در پرده‌ی پندار و خیال نماندیم.

۶۱۴- گزینه «۳»

مفهوم نازپرورد تنقم نبرد راه به دوست / عاشقی شیوه‌ی رندان بلاکش باشد: عاشق بلای عشق را خریدار است. مفاهیم گزینه‌ها: (۱): بیان درد و رنج و درخواست مرهم و هدم (۲): رند بودن به همراه درد و رنج خواهید بود و بی‌غمان را در کوی رندی راه نیست. (۳): برخیز که آن زیباروی سمرقدی را دوست داشته باشیم که از بوی خوش او بوی جوی مولیان در خاطرها زنده‌می‌شود. (۴): در راه عشق بازی آسایش بلاست، با درد عشق باید سازیم و به دنبال مرهم نباشیم.

۶۱۵- گزینه «۳»

در بیت لاله چو شهیدان همه آغشته به خون شد / سر از غم کم عمری خود در کفن آورد عطار محسن گعلیل زیبایی آورده و لاله را به شهید تشبیه کرده است، درحالی که در ایيات دیگر لاله نماد و مظہر شفید و شهادت است.

۶۱۶- گزینه «۳»

بیت گزینه‌ی (۱) که مفهوم مشخصی دارد: عاشقی شیوه‌ی رندان بلاکش باشد، کار هر بز نیست خرمون کوفتن / گاو نر می‌خواهد و مرد کهن البه در عشق و عاشقی مرد جوان می‌خواهد و ...! در مصراج دوم گزینه‌ی (۲) نیز بیت اول از سختی راه عشق سخن می‌گوید: آه از این راه که در روی خطری نیست که نیست. ولی بیت گزینه‌ی (۳) در مفهوم **عاشق‌نوایی** است. بیت گزینه‌ی (۴) هم از خطرات راه عشق می‌گوید:

۱- حافظ غزلی دارد با ردیف «نیست که نیست» یعنی خیلی هست! مطلع غزل با این مصراج شروع می‌شود: «روشن از پرتو رویت نظری نیست که نیست» یعنی نظری وجودندارد که از پرتو رویت روشن نباشد = همه‌ی افکار به خاطر نور روی تو متور شده‌اند. شاهیت این غزل شاید این بیت باشد: «مصلحت نیست که از پرده برون افتاد راز / ورنه در مجلس رندان خبری نیست که نیست» روشن نباشد

تا^۱ نگویی که چو عمرم به سر آمد، رستم در ره عشق از آن سوی فنا صد خطر است

بیت این گزینه در وصف طبیعت و ذکر زیبایی‌های بهار است.

«۶۱۷- گزینه «۱»

در راه عشق و عاشقی یا هر راهی دیگر سعی نابرده به جایی نرسی بلکه باید سختی‌ها را تحمل کرد تا بتوان شاهد آرزو را در آغوش گرفت، آن هم شاید! یعنی فقط کوشیدن ملاک نیست هزار نکته در این کاروبار دلداری است و متراffد است با:

هان ای پسر بکوش که روزی پدر شوی در مکتب حقایق پیش ادیب عشق

گزینه‌ی (۲): دیدار آفرینش آری، اعتراض خیر! گزینه‌ی (۳): آسمان با ما سر ناسازگاری باز داشت! گزینه‌ی (۴): برتری عشق بر عقل، تقابل عقل و عشق.

«۶۱۸- گزینه «۱»

در گزینه‌ی (۱) نظامی ما را به کارکردن تشویق می‌کند. عطار در گزینه‌ی (۲) می‌گوید: بی کاری دائمی موجب نابودی زندگی انسان می‌شود. صائب در گزینه‌ی (۳) اعتقاد دارد: توکل با بیکاری جور در نمی‌آید؛ باید کار کرد، آن گاه توکل نمود. اما در گزینه‌ی (۴) سنایی می‌گوید: کسی که نازب‌ورده است به معشوق و به کمال (تخت ساسانی) نمی‌رسد.

«۶۱۹- گزینه «۴»

یکی از بنیادی‌ترین مسائل عشق این است که عاشق باید سختی‌ها را تحمل کند، به شادی و آسایش و خواب‌خور / ندارند کاری دل‌افگارها: عاشق واقعی دلتگ معشوق است، به راحتی احساساتی می‌شود و مثل بازیگران حرفه‌ای سینما می‌زند زیر گریه: به جز اشک چشم و به جز داغ دل / نباشد به دست گرفتارها: وقتی خسرو در مناظره با فرهاد، به او پیشنهاد می‌کند، عاشقی را رها کند و آسودگی پیشه کند، می‌شنود: آسودگی بر من حرام است ولی بیت کشیدند در کوی دلدادگان / میان دل و کام، دیوارها مستقیماً از رنج و سختی عشق نمی‌گوید بلکه از جدایی عاشق و معشوق بحث می‌کند که در کوچه‌ی دلدادگان میان عاشق (=دل) و معشوق (=کام) دیوار کشیده‌اند!!

«۶۲۰- گزینه «۳»

بیت گزینه‌ی (۱) ما را به می‌پرستی سفارش می‌کند، و نیز بیت گزینه‌ی (۲) ولی در بیت گزینه‌ی (۳) شاعر می‌گوید: خدا را ستایش کن، ولی بیت گزینه‌ی (۴) چگونه می‌پرستی را سفارش می‌کند؟ ساده است شاعر می‌گوید: ای ساقی نمی‌خواهم که مرا به لب حوض کوثر (یا همان وعده‌ی سر خرم) حواله بدهی.

«۶۲۱- گزینه «۳»

هم از کودک‌مزاجی‌های حرص است / که در صدالگی دندان برآرد یعنی آدم که پیر شد حریص هم می‌شود! حریص را نکند نعمت دو عالم سیر / همیشه آتش سوزنده اشتها دارد: آدم حریص سیری ناپذیر است. وجه اشتراک این دو بیت حرص و طمع است ولی در بیت دوم از پیری حرفی نیست، مطالعه و برسی ایات را ادامه می‌دهیم؛ حالی نشد نصیبم از این رنج و زندگی / پیری رسید غرق بطالت پس از شباب بهره‌ای از زندگی نبردم و پیر شدم و بیت آخر: آدمی پیر چو شد حرص جوان می‌گردد احتیاجی به مطالعه‌ی ادامه‌ی بیت نیست، پاسخ آشکار شد، حریصی و پیری با هم مفهوم ایات یکم و چهارم است یعنی گزینه‌ی دوما!

«۶۲۲- گزینه «۲»

اما امام خمینی (ره) بیت گزینه‌ی (۱) ما را به اختنام فرصت فرامی‌خواند. گزینه‌ی (۲) نوعی حسن تعليل است که عاشق سختی‌های نازک‌بدنان را می‌کشد. بیت گزینه‌ی (۳) اغراق می‌کند درباره‌ی شامه‌ی تیز معشوق و این که هر بوبی به او سازگار نیست. ولی فقط در گزینه‌ی (۴) است که بیان می‌دارد برای رسیدن به معشوق باید سختی‌ها را تحمل کرد و کار هر بز نیست خرم کوفن!

«۶۲۳- گزینه «۴»

بیت اول گذر عمد را بیان می‌دارد، بیت گزینه‌ی (۲) در مدح شراب است که جوان‌کننده و نشاط‌آفرین است و البته به زبان طنز!! بیت گزینه‌ی (۳) مفهوم بیت ریشه‌ی نخل کهن‌سال از جوان افزون‌تر است / بیشتر دل‌بستگی باشد به دنیا پیر را را تکرار می‌کند دل‌بستگی پیر به جهان بیشتر است. (و البته هر دو بیت اسلوب معادله دارند) بیت گزینه‌ی (۴) به یاد خردسالی و از گذشتن آن غمگین‌بودن را مطرح می‌کند.

«۶۲۴- گزینه «۳»

مفهوم بیت اول اعْتَنَمْ فَرَصَتْ است ولی با توجه به واژه‌ی صدیع‌تم گزینه‌ی آخر درست است که مستقیماً شاعر ما را به اعْتَنَمْ فَرَصَتْ دعوت می‌کند.

«۶۲۵- گزینه «۴»

بالکشی در مصراع عاشقی شیوه‌ی رندان بالکش باشد دقیقاً معادل است با پُنُوشْ نِيَشْ عَمِيْ، عاشق اهل آسایش و شادی و خواب‌خور نیست. فعلاً که من و تو عاشق کنکوریم! من عشق طرح سؤال دارم، تو هم عاشق جواب دادنی و تمرين و این که قوی بشی انشاء‌الله! همین حذف شادی‌ها و آسایش هست که من و شما را موفق می‌کند!

«۶۲۶- گزینه «۳»

۱- «تا» در این مصراع «صوت» است به معنی «أگاه باش، مواطن باش، زنها»

۶۲۷- گزینه «۳» مفاهیم ایات: ۱) بغار او مرد بیا بیریم هال کنیم! «بهار» در عرفان مقام بسط را گویند در قطع عالیق و به تعبیری مقام وجود و حال را گویند. ۲) عاشق عارف غمپرست است؛ البته غم عشق نه غم دنیای فانی^(۳) بیت اول: در عشق هم کشش شرط است هم کوشش - بیت دوم: عاشق عارف بی تعلق است و دامگه دنیا زندان اوست.^(۴) عشق در دل شکسته فرود می‌آید.

۶۲۸- گزینه «۳» بیت «شست و شوی کن و از چاه طبیعت بهدرآی / که صفايی ندهد آب تراب آلوده» به آلوگی و عدم پاکی اشاره دارد؛ در حالی که برای طی طریقت و نیل به حقیقت باید از طبیعت عادی فراتر رفت، دیگر ایات به این قاعده‌ی سلوك عرفانی اشاره دارد که سالک قدم از خود بیرون نهاده و به نور دل و توحید رسیده است.

۶۲۹- گزینه «۳» بیت گزینه‌ی (۳) در توصیف زیبایی طبیعت است که چمن را به رخ دوست و گل را به لب یار تشییه کرده است؛ ولی در بیت سؤال و ایات دیگر گزینه‌ها، به واسطه‌ی عشق یار بهار آمده و همه جا را زیبا کرده است.

۶۳۰- گزینه «۲» همه چیز در همه حال خدا را ستایش می‌کنند «بلبل به غزل خوانی و قمری به ترانه»؛ ولی بیت زیر سازی دیگر می‌نوازد:
که نقاب از رخ گل باد سحر، دیر کشید
این همه ناله‌ی مرغان به چمن زان سبب است

۶۳۱- گزینه «۱» اگر به افعال بیت‌های دوم، سوم و چهارم توجه کنید، امری است و دستور می‌دهد که ۲- قدم به طرف چمن نهید - ۳- راه صحرا گیرید
۴) فرش طرب بگسترید، یعنی از موهاب طبیعت بهره ببرد؛ در حالی که در بیت اول زیبایی معشوق را به رخ زیبایی طبیعت می‌کشد.

۶۳۲- گزینه «۴» توجه کنید «چمن ز عشق رخ یار، لاله‌افشان شد» یعنی «سلسله‌جنبان عشق، حسن الهی است» و حافظ هم در گزینه‌ی (۴) دقیقاً همین را می‌گوید.

مفاهیم دیگر ایات: ۱) و ۲) معشوق عرفانی (عنقا) شکار نمی‌شود. ۳) کس ندانست که منزلگه عشاق کجاست.

۶۳۳- گزینه «۲» بیت زیر معتقد است در فراق معشوق زندگی باحالی داشته!! در حالی که دیگر ایات عکس این قضیه را اثبات می‌کنند.
در فراقش زندگی کردیم و جانی داشتیم
روز وصلش باید از شرم آب گردیدن که ما

منظور «بدل» اینه که «هالی داشتیم»!!

۶۳۴- گزینه «۴» بیت گزینه‌ی (۴) به این مفهوم اشاره دارد که شاعر می‌خواهد دلش به شکل اشک از دیده برون آید و خود را نثار جمال یار نماید ولی دیگر ایات معتقدند به واسطه‌ی جمال منور الهی همه چیز به نور خلت روشن گشته‌اند.

۶۳۵- گزینه «۱» عشق در دل شکسته فرود می‌آید، «حال قلب جفادیده» امام خمینی(ره) و «دل ریش» حافظ در بیت اول این مفهوم را تأکید می‌کند.
مفاهیم دیگر ایات: گزینه‌ی (۲): عشق تضمین ندارد، توکل باید داشت. گزینه‌ی (۳): عشق مستلزم معرفت است. گزینه‌ی (۴): عشق دوسویه است، یار نیز با عاشقان نظر دارد.

۶۳۶- گزینه «۳» عاشق از فراق یار پریشان است، این مفهومی است که در بیت سؤال نیز دیده می‌شود؛ بیت گزینه‌ی (۳) به این موضوع اشاره دارد که عشق مستلزم معرفت است.

۶۳۷- گزینه «۲» «عشق رخ یار» در شعر امام (ره) همان پرتو حسن الهی است که آتش به همه عالم زد.
مفاهیم دیگر ایات: گزینه‌ی (۱): یار کامل و کمال مطلق است و هر قصوری که هست از ماست. گزینه‌ی (۳): معشوق عرفانی صاحب اختیار مطلق است.

گزینه‌ی (۴): معشوق عرفانی هم اهل ناز است هم اهل جفا.
۶۳۸- گزینه «۱» مفاهیم ایات: گزینه‌ی (۱): هر دو بیت: عشق به بیان نمی‌آید و زبان عاشقان را بسته‌اند. گزینه‌ی (۲): بیت اول: عشق نجات‌دهنده است - بیت دوم: ازلی‌بودن و ابدی‌بودن عشق گزینه‌ی (۳): بیت اول: راه عشق بدون دستگیر و راهنمای ممکن نیست - بیت دوم: معشوق عیان است، برای دیدنش باید پاک بود. گزینه‌ی (۴): بیت اول: عاشق عارف غمپرست است / بیت دوم: رضا به داده دادن و تسليم سرنوشت شدن.

۱- آندره ژید کتابی دارد به نام «در تنگ» و مصراج اویل بیت زیر در ابتدای کتاب آمده است و این شعر را خیلی دوست دارم و همین الان پیامک آن را برای بهترین دوستانم فرستادم!!
«جریده رو که گذرگاه عافت تنگ است بیاله گیر که عمر عزیز بی‌بدل است»